

Jeg har haft nogen Foranledning til at undersøge dette, og man kunde naturligvis tænke noget saadant, som at der mødte ved Grænsen en Tolder eller en anden Mand, en Politibetjent, og spurgte hver Mand, om hans Skattesedel var i Orden, og om han havde betalt, hvad han var skyldig, men ærede Medlemmer vil nok se, at det fører overordentlig vidt, og det vil for Administrationen og Befolkningen let faa Karakteren af Enevælde. Og der er, som sagt, intet, Regeringen i den Grad søger at undgaa som dette at faa det mindste Skin deraf. (Afbyrdelse.) Ja, jeg forstaar, at man giver mig Ret i min Paastand og indrømmer Sandheden af, hvad jeg siger. Jeg kan se Billigelse af mine Ord paa alles Ansigter, og man vil da nok forstaa, at jeg er bange for, at vi ad den Vej pludselig paa en eller anden Maade kunde komme til at overtræde den strenge Regel, vi har paalagt os, kun at optræde med den Myndighed, hvormed Lovgivningsmagten har udstyret os.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Da jeg læste den højtærede Finansministers Bemærkninger om Sagen ved Lovforslagets Fremsættelse, havde jeg nok paa Fornemmelsen, at der var en Dissens imellem os med Hensyn til Opfattelsen af, hvordan den af mig berørte Sag var gaaet til, og det har jeg faaet bekræftet nu ved den højtærede Ministers sidste Udtalelser. Hvis jeg oppfatter Sagen rigtigt, er der af disse 7,000 Kr. faktisk slet intet gaaet ind i Mandens Kasse i det paagældende Aar, hvorfor Loven gælder. De er heller ikke opførte i hans Kassebog; de er kun noterede i Skattebogen. Og der ser jeg da ikke rettere, end at den højtærede Minister oppfatter det, som om der faktisk, uheldigvis, var nogle Penge, der egentlig skulde være gaaet ind i det forrige Aar, men nu var gaaet ind i dette Aar. Men saaledes er det ikke efter min Opfattelse. I øvrigt skal jeg ikke drøfte Sagen her, for det er dog en mindre Sag i Forhold til de store Principper, Debatten drejer sig om, og havde ikke den højtærede Minister fremhævet Tilfældet, havde jeg ikke omtalt det ved denne Lejlighed. Nu kan vi, hvis der er Anledning til det, fortsætte privat.

Finansministeren (Brandes): Jeg har, fordi det ærede Medlem privat havde nævnt Sagen overfor mig, ment at skyldte ham det Hensyn som Folkerepræsentant, at jeg nævnedes Sagen som et ret kompliceret Spørgsmaal. Det var ingenlunde for at gaa det ærede Medlem for nær, jeg omtalte Tilfældet, men netop af skyldigt Hensyn til det ærede Medlems Interesse for denne Mand. Men jeg skal tillade mig at oplæse følgende Erklæring, som jeg har her i Haanden, og som jeg for Resten har faaet af det ærede Medlem. Erklæringen siger — jeg skal ikke nævne Mandens Navn —, at N. N. „er paa Mandtalslisten for Skatteaaret 1915—16 ansat til en Indkomst af 15,500 Kr., hvoraf 7,500 Kr. er fortjent ved en Ejendomshandel, som var foretaget og endelig berigtiget mindst 4 Maaneder før Krigens Udbrud i August 1914“. Ja, men det var altsaa i det Skatteaar, som det drejer sig om her, at denne Fortjeneste var indgaaet i Mandens Kasse, og naar han altsaa opføres til en Indtægt af 15,500 Kr. og deri er indbefattet de 7,500 Kr., og han for den øvrige Del af sin Indtægt ikke kan nægte, at der kan være indgaaet Krigsfortjeneste i den, nødes man til at sætte ham i Skat af hans hele Merindtægt. Saaledes ser jeg paa Forholdet, og jeg tror ikke, jeg har misforstaaet det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

N. Neergaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Naturfredning m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Wulff: Naar jeg skal fremsætte nogle Bemærkninger om den foreliggende Sag, vil jeg begynde med at give det ærede Medlem, der forleden Dag talte paa Ven-